International Journal of Kannada Research
www.kannadajournal.com

ISSN: 2454–5813
IJKR 2023; 9(1): 125-127
© 2023 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 27-11-2022
Accepted: 29-12-2022

ಡಾ.ಬಸ್ತಿಯಂ ಪಾಯ್
Department of Kannada,
St. Philomena College, Puttur,
Karnataka, India

Corresponding Author:
ಡಾ.ಬಸ್ತಿಯಂ ಪಾಯ್
Department of Kannada,
St. Philomena College, Puttur,
Karnataka, India

ಪುತ್ತೂರಿನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಡಾ.ಬಸ್ತಿಯಂ ಪಾಯ್

ಪೀಠಿಕೆ

ಪುತ್ತೂರುಎಂಬುದು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಘಟಕದ ಹೆಸರು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿಇಲ್ಲಿಕನ್ನಡವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತುಳು ಅತಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ತುಳು ಮಾತನಾಡುವಜನರಲ್ಲದೆಕೊಂಕಣಿಗರು, ಹವ್ಯಕರು, ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಕ್ರೈಸ್ತರು, ಇಲ್ಲಿದ್ದು ತುಳು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಜೊತೆಗೆಆಪ್ತವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಹಲವು ಜೀವನ ಕ್ರಮಗಳ ನೆಲೆ ಬೀಡಾಗಿದೆ. ಈ ಬಹುಮುಖೀ ಪರಂಪರೆಗಳ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಲಯದಜಾನಪದಅಧ್ಯಯನದ ಬಹುಮುಖೀ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ತುಳು ಜಾನಪದದಅಧ್ಯಯನವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದು ಹವ್ಯಕ ಮತ್ತುಇತರಜನಪದ ಪರಂಪರೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಆಗಿಲ್ಲ. ಹವ್ಯಕರ ಶೋಭಾನೆಗಳು, ಮದುವೆ ಮತ್ತುಕೊಡಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಮರ ಪಾಟ್ಟುಗಳು ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಪುತ್ತೂರಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹವ್ಯಕರು ಮಾತ್ರವೇಕನ್ನಡವನ್ನು ಮನೆಮಾತಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುಅವರ ಶೋಭಾನೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಶೋಭಾನೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಗುವನ್ನುತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶೋಭಾನೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಕನ್ನಡಜನಪದದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳೂ ಇವೆ. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆಒಬ್ಬನು ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ 'ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟೇ ಕಾಲು ಚಾಚು'ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿನಕನ್ನಡಜನಪದದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಒಗಟುಗಳೂ ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ'ಅಂಕು ಡೊಂಕು ಸಂಕ ಮಾಲೆ ಮೂರುತಲೆ ಹತ್ತು ಕಾಲು'ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ಕಸುಬು ಆಗಿರುವುದರಿಂದಗದ್ದೆ ಉಳುವುದನ್ನು ಈ ಮೇಲಿನ ಒಗಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪುತ್ತೂರಿನಕನ್ನಡಜನಪದದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಕೊಂಕಣಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಪುತ್ತೂರಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿಕ್ಯಾಥೋಲಿಕಕ್ರೈಸ್ತರು ಮತ್ತು ಸಾರಸ್ವತರುಕೊಂಕಣಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಇದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಜನಜೀವನ, ಬದುಕು ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮಿಲನ, ಹಿರಿಯರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪಜೀವಂತವಿರುವ ಹಾಡು ಹಾಗೂ ಕತೆಗಳು ಕೇಳಲು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮದುವೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೆಣ್ಣಿನ, ಗಂಡಿನ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ತೊಳೆದಿಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ, ಪುರುಷನಾಗಿಇನ್ನೊಂದುಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೆಳೆಗಿಸಲೆಂದು ಎಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ತೆಂಗಿನ ಹಾಲಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಬಿಸಿನೀರ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮುತ್ತೈದೆಯರ ಬಾಯಿಯಿಂದಜನಪದ ಹಾಡುಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಇದರಲ್ಲೊಂದು ಹಾಡು,

'ಹಾಡ್ಕುಂಬಾರ್ ಹಾಡ್ಆಂವತಿ ಭಾಶೆಜ್ ನ್ಹಾಣಾ ನಾಕ್ ವ್ಹಕಾಲ್ ವ್ಹೊವಿತಿಆಂಕ್ತಾ ವ್ಹೊಣ್'

ತಾಮುಂಬಾಯಸೇತಾಮುಲುವೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹರಿಗೆಯನ್ನುಇಂದು ಮೀಯ್ತಾಣಿ (ಳಿ) ಸ್ನಾನ ಮದುಮಗ (ಮದುಮಗಳು) ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಸ್ನಾನ. ನರೆಟರಿಷ್ಟರು ಹಚ್ಚುವ ಆ ಅಪ್ಪಟ ಹಾಲಿನಷ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಈ ಜನಪದ ಹಾಡಿನ ಸೊಬಗು. ಈ ಹಾಲನ್ನೆರೆಯುವಕಾರ್ಯಕ್ರಮಒಂದುಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಹೊವಿಯೊ ವೇರ್ಸ್ ಎಂಬ ಹಾಡುಗಳು ಹೊನಲಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಮದುಮಗ (ಮದುಮಗಳು) ನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವರೀತಿಯಲ್ಲಿಇರುತ್ತವೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದುಊಟವಾದ ಬಳಿಕ ಗುಮ್ಟೆ ಹಾಡುಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಆ ಹಾಡುಗಳು ಜನಪದದ ಸೊಗಡಿನೊಂದಿಗೆ ಬೈಬಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿತವಾಗುವ ಏರಿಳಿತ, ಆ ಧ್ವನಿಗೆಜೋಡಣೆಯಾದ ಪದ ಸಂಪತ್ತು, ಧ್ವನಿ ಏರಿಸಿ ಆಡುವ ಉಳಿದವರ ಸೊಂಟಕುಣಿತಇಡೀ ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪ ಹುಚ್ಚೆದ್ದುಕುಣಿಯುತ್ತಲಿತ್ತು. ಘೋಲ್ಯ ಬೈಲಾಳರಿಬ ಹೆಸರನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಕುಣಿತದಲ್ಲಿಒಂದು ಹಿತಮಿತವಾದ ನಾಟ್ಯ, ಆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎದ್ದೇಳುವ 'ವ್ಹಾ ವ್ಹಾ' ಎಂಬ ಉದ್ಗಾರಇವೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮದುವೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆಚಿಕ್ಕ ಮಗುವನ್ನುತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಡುಗಳು ಇಂದೂ ಮುಂದುವರಿದು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಗುಮ್ಟೆ ಹಾಡುಗಳು ನಶಿಸಿ ಹೋಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ.

ಕೊಂಕಣಿ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡವೇ ಸಾರಸ್ವತರು. ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಹೊವಿ ಎಂಬ ಹಾಡುಗಳು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಸಾರಸ್ವತರೂಅವರ ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ 'ವ್ಹೊವಿ' ಮೂಲಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ

> ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಲೆ ಸಂಹಾರಕಲ್ಲೆಲೊ ವಾಮನು
> ಮಗೆಲ್ ಬರ್ಶಿ ಸಂಸಾರಕರ್ತಲೊ ಮೋಹನು[2].
> ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ಮೇಲಿನ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆಕೊಂಕಣಿಯಲ್ಲೂಗಾದೆ ಮಾತುಗಳು, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆಮಾಡ್ರಿಅಸ್ಲ್ಲೆತಿತ್ಲಿಸ್ ಪಾಯ್ ಸೊಡ್ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟೇ ಕಾಲು ಚಾಚು ಎಂಬ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಕೊಂಕಣಿಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಹೊವ್ಯೊ–ವೇರ್ಸ್, ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳು, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಹಾಗೂ ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳೂ ಇದ್ದುಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ತುಳು ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಪುತ್ತೂರಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತುಳು ಮಾತನಾಡುವಜನರೇಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದು, ತುಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬೈರಜನಾಂಗ, ಮೊಗವೀರು, ಗೌಡ ಸಮಾಜದರು, ಗಾಣಿಗ ಸಮಾಜ, ಕಣಿಯಜನಾಂಗ, ದಾಸಯ್ಯ, ಕುಂಬಾರರು, ಪಂಬಜನಾಂಗ, ಬಿಲ್ಲವರು, ಬಂಟರುಇವರೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಮಾತಾಗಿ ತುಳುವನ್ನೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು ತುಳು ಜನಪದವೂಇಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕಾಣವಾಗಿದೆ.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಪಾಡ್ದನಗಳು, ಗಾದೆ, ಒಗಟು, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಜನಪದ ಕತೆಗಳು, ಕಬಿತೆಗಳು, ಉರಲ್ ಮುಂತಾದಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ.

ತುಳುಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯದಗೀತ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ 'ಪಾಡ್ದನಗಳು' ಪ್ರಧಾನವಾದುವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಜನಪದ ಕಥನಕವನಗಳ (ಃಚಿಟಟಚಿಜ) ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು. 'ಪಾಡ್ದನ' ಶಬ್ದದ ಭಿನ್ನರೂಪಗಳಾಗಿ 'ಪಾರ್ದನ''ಪಾಡ್ದೊನ', 'ಪಾಡ್ದನೊ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. 'ಪಾರ್ದನ'ಅಥವಾ'ಪಾರ್ತನ' ಎಂಬ ರೂಪದ ಮೂಲ 'ಪಳಮೆ', 'ಪಳತನ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ತುಳುವಿನ 'ಪರತ್ತ'ಎಂಬುದುಇನ್ನೊಂದುಅಭಿಪ್ರಾಯ[2], 'ಪಾಡ್ದನ' ಶಬ್ದದ ಹುಟ್ಟು ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ'ಹಾಡು' ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ 'ಪಾಡ್'ಅಥವಾ'ಪಾಟ್' ಎಂಬ ಧಾತುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿನದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಪಾಟ್', 'ಪಾಡ್'ಎನ್ನುವ ಧಾತುಗಳಿಗೆ 'ಹಾಡುವುದು' (ಣಾಂ ,ಟಿಂ) ಎನ್ನುವಅರ್ಥವಿದೆ[3].

'ಪಾಡ್ದನ'ಗಳನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ 'ಸಂಧಿಗಳು' ಎಂದೂಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ಕೋಟಿಚನ್ನಯ' ಪಾಡ್ದನವನ್ನು'ಬಂಟರೆ ಸಂಧಿ, ಸಿರಿಯ ಪಾಡ್ದನವನ್ನು ಸಿರಿಯ ಸಂಧಿಎಂದೂಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭೂತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 'ಪಾಡ್ದನ'ಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಭೂತಗಳ ಉತ್ಸವ (ನೇಮ, ಕೋಲ, ಆಯನ)ಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

'ಪಾಡ್ದನ'ಅಥವಾ'ಸಂಧಿ'ಗಳನ್ನು ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ನೇಜಿತೆಗೆಯುವಾಗಲೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೇಜಿತೆಗೆಯುವಾಗ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೋ ಒಬ್ಬಳುಅಥವಾಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಸಂಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಯಾಸ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಮನೋರಂಜನೆಯಾಗಿ'ಸಂಧಿಗಳು'ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಂಧಿ ಹೀಗಿದೆ.

> ಎಣ್ಣೆ ನನ ಕೊಪ್ಪರಿಂದ್ ಬೊಟ್ಟುಡಿ ಬಲ್ಲಾಳ್
> ಎಣ್ಣಕೊರಂದ್ ಮಿಯಾದೆ ಪೋಪೆ ಪರಪೆ ಪೋಪನೋ
> ಮೀದ್ ನನ ಬಪ್ಪಿಆಯೆ ಪರಪೆ ಬಪ್ಪಿನೊ
> ಆಂದ್ಲೊ ನನ ಪಾಡುಪರೆ ಪರಪೆ ಪಾಡ್ಬನೋ
> ಆಂದ್ಲೊ ಪಾಡ್ನಗ ಪೋಪರಿಂದ್ ಬೊಟ್ಟುಡಿ ಬಲ್ಲಾಳ್
> ಜೋಡು ನಳಿಗಡ ಬಡಿಜಿಂಜಯೆರ್ ಬೊಟ್ಟುಡಿ ಬಲ್ಲಾಳ್ (ಪರತಿ ಮಂಗಣೆ)

'ಕಬಿತೆಗಳು' ತುಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೆಲಸದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನೇಜಿ (ನಾಟಿ) ನೆಡುವಾಗ ಹೇಳುವ ಹಾಡುಗಳೇ 'ಕಬಿತೆಗಳು' ನೇಜಿ (ನಾಟಿ) ಕೀಳುವಾಗ ಕಬಿತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲ, 'ಸಂಧಿ'ಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಹೆಂಗಸರು ನೇಜಿ ನೆಡುವುದು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಅವರಲ್ಲಿಒಬ್ಬಳೆ ಆ ಗುಂಪಿನ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು 'ಕಬಿತೆ'ದಒಂದು ಸಾಲನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ಆ 'ಕಬಿತೆ'ದ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನುಒಟ್ಟಿಗೇ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಳಿಕ ಪುನಃ ಆ ಹೆಂಗಸು ಕಬಿತದ ಮುಂದಿನ ಸಾಲನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಉಳಿದವರು ಹಿಂದಿನದೇ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಕಬಿತದ ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಕಬಿತದ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡುವವಳು ಒಬ್ಬಳು ಮಾತ್ರ; ಉಳಿದವರು ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪುನರಾವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ[4].

ತುಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಉರಲ್' ಎನ್ನುವುದುಒಂದುಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಕನ್ನಡ ಚುಟುಕುಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಉರಲನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿರಾಗ ಎಳೆದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು ಹೊಲವನ್ನು ಉಳುವಾಗ ಮತ್ತುಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವಾಗಉರಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಭೂತಕಲಾವಿದಅಥವಾದರ್ಶನ ಪಾತ್ರಿಆವೇಶಗೊಂಡು ನುಡಿಯುವ 'ಅಭಯದ ನುಡಿ' ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿದೈವ

ನೀಡುವ ತೀರ್ಮಾನದ ನುಡಿ' ಇವುಗಳನ್ನು 'ನುಡಿಕಟ್ಟು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ[5]. ಇವುಗಳನ್ನು ಮದು, ಮದಿಪು, ಪಾಲಿ, ಬೀರ, ನುಡಿ ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮದು ಎಂದರೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಮದಿಪು ಎಂದರೆ ಭೂತದ ನುಡಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಪಾಲಿ ಎಂದರೆ ದೇವರುಗಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಭಿನ್ನಹ, ಮನವಿ ಅರಿಕೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಬೀರ ಎಂದರೆ ಜಂಬ ಮುರಿಯುವುದು, ಉಪಟಳ, ತುಂಟತನ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳು ಬರುತ್ತದೆ. ನುಡಿ ಎಂದರೆ ಮಾತು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಗಾದೆಗಳಿವೆ. ಈ ಗಾದೆಗಳು ಜೀವನಾನುಭವದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಕಂದೊಡಿಗ್ ಪೇರ್ ಪಾರ್ಪಾಯಿನಂಚ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೂ ವ್ಯರ್ಥ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಮಾತಿದೆ. 'ತಗ್ಗಿ ಕಂಡೊಗು ಗೋಪಾಲಾ ಮೂಜಿ ಬುಳೆ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿ ಬಾಳಿದರೆ ಅಥವಾ ತಾಳಿದವನು ಬಾಳಿಯಾನು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. 'ಸಲಿಗೆ ತಿಕ್ಕಿನ ನಾಯಿ ನಸಿಲ್ ನಕ್ಕ್ಂಡ್' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಗಾದೆಗಳು ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ತುಳುವಿನಲಿ ಅನೇಕ ಒಗಟುಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 'ನೀರ್‌ಡ್ ಪೋನಗ ರಡ್ಡ್ ಏರಿಯಕುಲು ಮಿತ್ತ್ ಉಂತುವೊ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಎರಡು ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಮೇಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಅಡ್ಡ ಮಂಟ್ಟ್ ಬಡ್ಡೆಜತ್ತೆಂದ್' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಲಸಿನ ಕಾಯಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. 'ಉದ್ದ ಮಂಟ್ಟ್ ಕರಿಪು ಸನ್ಯಾಸಿ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ಅಡಕೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಕರಿಪಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಒಂದು ಊರಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರಲ್ಲಿ ನೈತಿಕತೆ, ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ತುಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಬ್ಯಾರಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಪುತ್ತೂರಿನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜಾನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾರಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕುಣಿತಗಳು, ದಫ್, ಕೋಲ್ಕಲಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಮಯ ಕಥೆಗಳೂ ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿಯ ಮಾಮೂಲಿಯವರದ್ದು, ಪುತ್ತೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಕುರಿಯ ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ಎಣ್ಮೂರು, ಐವತ್ತೊಕ್ಲು ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 15 ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಮತ್ತು ಬಹಮನಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಮಧ್ಯೆ ಯುದ್ಧವಾದಾಗ ವಿಜಯನಗರದ ಅಣತಿಯಂತೆ ಪುತ್ತೂರಿನ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಅರಸನಿಗೆ ಯೋಧರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಆಜ್ಞೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನ ಮುಸ್ಲಿಂ ಯುವಕನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ತನ್ನ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿಯ ಗುತ್ತಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಯುವಕ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ವೀರ ಮರಣವನ್ನು ಅಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಇತ್ತ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಟ್ಟು ವಿಧಿವಶಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಮಗುವಿನ ಆರೈಕೆಯ ಹೊಣೆ ಕುರಿಯ ಏಳ್ನಾಡು ಗುತ್ತಿನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಕುಂಞ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಕುರಿಯ ಮನೆಯ ಹಸುಗಳು ಗುಡ್ಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಹುಲಿ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲಾ ಗೋಳಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಕುಂಞ ಒನಕೆ ಹಿಡಿದು ಕಂಬಳಿ ಹೊದೆದು ದನ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಸತ್ತ ದನದ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಿ ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮಲಗುತ್ತಾನೆ. ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದನ ತಿನ್ನಲು ಮತ್ತೆ ಹುಲಿ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಒನಕೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದು ಊರಿಗೆ ಎಳೆದು ತರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದ ಎಂಬ ಸಾಹಸದ ಕಥೆ ಇದೆ[6]. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳು ಬ್ಯಾರಿ ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಬ್ಯಾರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಿದ್ದುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 'ಪಾಟ್' ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ. ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಶುಭಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಪ್ರಮುಖ. ಬ್ಯಾರಿಗಳ ಮಂಜಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಪಾಟ್ ಪಾಡಲ್' ಹಾಡು ಹಾಡುವ ಕ್ರಮವಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಮಂಜಿಲಪ್ಪಾಟ್' ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಂಜಲ ಪಾಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಗಳಿವೆ, ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹೆಂಗಸರು ಕೈ ಕೈ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಟ್' ಅಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಚಮಯಪ್ಪಾಟ್' (ಸಿಂಗಾರದ ಹಾಡು) ಮದುಮಗಳನ್ನು ಉಡುಪು ಒಡವೆಗಳಿಂದ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಹಾಡುವಂಥದ್ದು 'ಅಪ್ಪತ್ತೆ ಮಂಜಿಲ' – ಸೀಮಂತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಹಾಡು. 'ಸುನ್ನತ್ ಮಂಜಿಲ' ಹುಡುಗರ ಮುಂಜಿ ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಂತಹದ್ದು.

'ಮೊಯಿಲಾಂಜಿಪ್ಪಾಟ್' – ಮದರಂಗಿ ಇಡುವಾಗ ಹಾಡುವುದು.

_.ಹೀಗೆ ಪಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾನಪದ ಹಾಡಿನ ರೀತಿ 'ದಪ್ಪು'[8]. ತಡರಾತ್ರಿ ಮಸೀದಿಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ದಪ್ಪು ರಾತೀಬು ತಂಡ ನಡುರಾತ್ರಿ ಮನೆ ಮನೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಪ್ಪು ಕುಣಿದು ನೇರ್ಚೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪು ಹಾಡಿಸುವ ಕ್ರಮ ಇದೆ.

ಹೀಗೆ ಬ್ಯಾರಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ 'ದಪ್ಪು', ಪಾಟ್ ಮುಂತಾದ ಹಾಡುಗಳೂ, ಜನಪದ ಕಥೆಗಳೂ ಇದ್ದು ಬ್ಯಾರಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಕೊಂಕಣಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಜಾನಪದ – ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ರೋಡ್ರಿಗಸ್, ಕಟಪಾಡಿ .
2. ಹಾಡಿನ ಚೂಡಾಮಣಿ – ಕೇಶವ ಭಟ್ಟ
3. ತುಳುವ ಅಧ್ಯಯನ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು – ಬಿ. ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ
4. ನುಡಿ ಸಿಂಗಾರ – ಗಣೇಶ್ ಅಮೀನ್ ಸಂಕಮಾರ್
5. ಪರಿಮೆ – ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ – (ಸಂ.) ಬಿ.ಎಂ. ಇಚ್ಲಂಗೋಡು
6. ಬ್ಯಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಟ್ ಒಂದು ವಿವೇಚನೆ – ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಸಾಕ್ ಅಗ್ನಾಡಿ
7. ನವಮಿ, 9ನೇ ತಾಲೂಕು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ